

УЧИТЕЛКА.

Страхъ мя ю да не бы да вы развалъ като правъ сичко що искате. Слушайте прочее добръ. Подиръ потопа, человѣците още незнаехъ да пишѫть; при туй немаше още никакъ книги.

ВЪЛКАНА.

Какъ прочее ный можѣхме да знаемъ исторіята на Адама, като не бѣше написана?

УЧИТЕЛКА.

Адамъ приказа тази исторія на дѣцата си, дѣцата му ю приказахъ на Ноя. Когато излѣзнахъ изъ ковчега, Ној ю приказа на сыноветъ си, и имъ порожча да ю прикажѫть и тѣ на дѣцата си. Симъ, който бѣше твърдъ покорливъ на баща си, го послуша, и неговитъ дѣца никога не ѹе ю заборавътъ; но Хамъ и Яфетъ немыслехъ много за туй. Четири тѣ сынове на Яфета отидохъ да живѣхъ на юдинъ странъ, която ся викаше Гърция, и гы нарѣкохъ Гърци: но, Гърцитъ много обычахъ прикасвайтъ и баснитъ и сичко що ся случеше, тѣ го съ басни приказвахъ. Вмѣсто да приказватъ исторіигъ, както гы бѣхъ научили бащитъ имъ, тѣ си направихъ отъ тѣхъ басни и вижте по повода на вавилонскътъ кулъ що направихъ. Но прѣди да ви кажъ тази басня, трѣбва да ви научъ, че тѣзи Гърци вмѣсто да почитатъ Бога, тѣ почитахъ человѣците и държехъ юдинъ вѣръ пълнъ съ будалащинъ. Имахъ много царе названни Юпитеръ, тѣ си направихъ отъ тѣзи царе юдинъ Богъ, и за сичкитъ добры или лоши работи, които быхъ направили тѣзи царе имѣнуеми